روزنامه سیاسی، اجتماعی، اقتصادی، ورزشی، فرهنگی

اتحاد ملت

Etehademelat
@etehade-mellat

صاحب امتیاز و مدیرمسئول: پویا وکیلی
اعضای شورای سیاستگذاری: دکتر مصطفی مسجدی و حسن وکیلی
دفتر مرکزی: یوسف آباد، خیابان اسدآبادی، بین خیابان ۱۹ و ۲۱ پلاک ۲۰۷، واحد ۵ تلفن: ۰۲۱۸۸۹۸۲۱۳۷ - ۰۲۱۸۸۳۹۶۱۴۹
پست الکترونیک: etehademelat.ir / ایمیل: etehademelat.ir@gmail.com
سازمان آگهی‌ها: ۰۲۱۸۶۰۵۲۳۹۰ - ۰۲۱۸۶۰۵۴۱۱۸ - ۰۲۱۸۸۹۸۲۱۳۷ / سازمان شهرستان: ۰۲۱۸۶۰۵۴۱۱۸ / چاپ: شاخه‌سبز

گوناگون

چهارشنبه ۰۲ اردیبهشت ۱۴۰۵
۰۴ ذی‌القعده ۱۴۴۷
۲۲ آپریل ۲۰۲۶
شماره ۲۱۷۷

جایی میان آب‌های نیلگون خلیج فارس،

بزرگترین مزرعه پرورش ماهی در قفس کشور در بوشهر

در فاصله ۱۲ کیلومتری از ساحل بوشهر، جایی میان آب‌های نیلگون خلیج فارس، قفس‌های عظیمی روی آب شناورند؛ سازه‌هایی که امروز به نماد یکی از مهم‌ترین پروژه‌های اقتصاد دریا محور کشور تبدیل شده‌اند.

اینجا محل فعالیت شرکت آبزیستان صنعت است؛ مجتمعی که با سرمایه‌گذاری دفتر موقوفات مبین سازمان اوقاف و امور خیریه به بزرگ‌ترین سایت پرورش ماهی در قفس ایران تبدیل شده است.

بازدید میدانی خبرنگاران، از این مجموعه، همزمان با برگزاری دومین نمایشگاه شیلات استان بوشهر، فرصتی فراهم کرد تا ابعاد فنی، اقتصادی و راهبردی این پروژه از نزدیک بررسی شود.

در حاشیه این بازدید، با اشاره به روندهای جهانی تأمین غذا گفت: بر اساس گزارش‌های سازمان خواربار و کشاورزی ملل متحد، تا سال ۲۰۵۰ جمعیت جهان به حدود ۹.۷ میلیارد نفر خواهد رسید و تأمین پروتئین سالم به یکی از اصلی‌ترین چالش‌های بشری تبدیل می‌شود.

به گفته وی، در حال حاضر ۵۴ درصد تولید محصولات دریایی جهان از طریق پرورش و ۴۶ درصد از طریق صید تأمین می‌شود؛ در حالی که ۳۴ درصد ذخایر دریایی جهان در وضعیت بهره‌برداری بیش از حد قرار دارند. به همین دلیل سیاست جهانی طی دو دهه گذشته بر کنترل صید و توسعه آبزی‌پروری متمرکز شده است.

وی تأکید کرد: آبزی‌پروری دیگر یک انتخاب اقتصادی نیست، بلکه یک ضرورت امنیت غذایی است.

مزیت بزرگ در عصر کم‌آبی

در جریان این بازدید، متوجه شدیم موضوع بهره‌وری آب به عنوان یکی از مهم‌ترین مزیت‌های پرورش دریایی مطرح است. بر اساس آمارهای ارائه‌شده که عبارتند از : تولید هر کیلو گوشت گاو به حدود ۱۵ هزار لیتر آب نیاز دارد، گوشت گوسفند حدود ۸۵۰۰ لیتر، مرغ بیش از ۴۰۰۰ لیتر، ماهی در استخر حدود ۳۰۰۰ لیتر و در پرورش دریایی، مصرف مستقیم آب تقریباً صفر است. مدیرعامل آبزیستان صنعت در همین خصوص با اشاره به شرایط کم‌آبی کشور گفت: انتقال بخشی از تولید پروتئین به دریا، یک راهبرد ملی برای حفظ منابع آب شیرین است.

ظرفیت عظیم، سهم اندک

ایران با حدود ۵۸۰۰ کیلومتر نوار ساحلی در شمال و جنوب، ظرفیت گسترده‌ای برای توسعه پرورش دریایی دارد. مطالعات کارشناسان خارجی در دهه ۷۰ شمسی ظرفیت حدود ۹۰۰ هزار تن را برآورد کرده‌اند و برخی ارزیابی‌های داخلی این عدد را تا ۳.۵ میلیون تن نیز تخمین می‌زنند.

با این حال، تولید فعلی کشور کمتر از ۱۰ هزار تن است. این در حالی است که کشور همسایه، ترکیه، با ۸۳۰۰ کیلومتر نوار ساحلی، بیش از ۴۰۰ هزار تن تولید دریایی دارد. به گفته مدیران این پروژه، شکاف میان ظرفیت بالقوه و عملکرد فعلی، بیش از هر چیز ناشی از ضعف در انتقال فناوری، نبود زیرساخت‌های تخصصی و مدل‌های سرمایه‌گذاری پایدار بوده است.

در فاصله ۱۲ کیلومتری از ساحل بوشهر، جایی میان آب‌های نیلگون خلیج فارس، قفس‌های عظیمی روی آب شناورند؛ سازه‌هایی که امروز به نماد یکی از مهم‌ترین پروژه‌های اقتصاد دریا محور کشور تبدیل شده‌اند.

روایت یک الگوی متفاوت انتقال فناوری

یکی از محورهای اصلی سخنان مدیرعامل آبزیستان صنعت، نقد شیوه‌های پیشین توسعه این صنعت در کشور بود. وی توضیح داد که انتقال فناوری باید شامل مراحل «انطباق»، «جذب» و سپس «توسعه» باشد؛ در حالی که در بسیاری از پروژه‌های گذشته، تجهیزات خارجی بدون بومی‌سازی مستقیم وارد مرحله اجرا شده‌اند.

در پروژه آبزیستان، مسیر متفاوتی طی شده است؛ طراحی و اصلاح تورها متناسب با شرایط شوری و جریان آب خلیج فارس، تولید داخلی براکت‌ها و قطعات اصلی، ایجاد امکان شست‌وشو و استفاده مجدد از تورها برای کاهش هزینه‌ها، استقرار آزمایشگاه تخصصی آبزیان دریایی برای کنترل بیماری‌ها از جمله تفاوت های این پروژه است. این مجموعه همچنین همکاری مشترکی با مؤسسه تحقیقات واکسن و سرم‌سازی رازی برای تولید واکسن اختصاصی آبزیان آغاز کرده است که این خود یک گام مهم در حوزه پرورش ماهی در قفس است.

نقش سازمان اوقاف؛ از سرمایه‌گذاری تا الگوسازی

در این بازدید میدانی لهراسبی -مدیر روابط عمومی سازمان اوقاف و امور خیریه- اعلام کرد که ورود این نهاد به صنعت پرورش دریایی، در راستای سیاست مولدسازی موقوفات و حمایت از پروژه‌های دانش‌بنیان انجام شده است.

به گفته وی، سازمان اوقاف در این پروژه؛ تأمین سرمایه اولیه را بر عهده داشته است و ریسک‌های ابتدایی را پوشش داده و اجرای فنی را به بخش خصوصی متخصص واگذار کرده است. این مدل مشارکتی، اکنون به عنوان نمونه‌ای موفق در حال معرفی به سایر سرمایه‌گذاران نهادی است.

رشد مرحله‌ای تا افق ۱۰ هزار تن

بر اساس گزارش ارائه‌شده در این بازدید؛ سال ۱۴۰۱: بهره‌برداری با ظرفیت ۱۰۰۰ تن، سال ۱۴۰۲: افزایش به ۲۰۰۰ تن، سال ۱۴۰۳: دستیابی به ۳۰۰۰ تن، برنامه سال آینده: ۵۰۰۰ تن هدف گذاری ۱۴۰۷: ۱۰ هزار تن تولید سالانه است. مدیران مجموعه اعلام کردند که زیرساخت‌های توسعه فازهای بعدی در حال آماده‌سازی است.

اشتغال، صادرات و اقتصاد محلی

این پروژه علاوه بر اشتغال مستقیم در دریا و سایت پشتیبانی، موجب رونق اقتصادی در روستاهای اطراف اسکله شده است. بخش قابل توجهی از نیروهای عملیاتی از جوامع محلی تأمین می‌شوند. در حوزه صادرات نیز، با توجه به تجربه کشور در صادرات میگو (که حدود ۹۰ درصد آن صادر می‌شود)، پیش‌بینی می‌شود در صورت افزایش تولید ماهی دریایی به بیش از ۱۰۰ هزار تن در سطح ملی، امکان صادرات ۷۰ تا ۸۰ درصد تولید فراهم شود.

چالش‌های باقی‌مانده

با وجود موفقیت‌های این پروژه، صنعت پرورش دریایی همچنان با چالش‌هایی مواجه است؛ چالش های همچون؛ کمبود بچه‌ماهی باکیفیت، نبود شناورهای تخصصی خدمات‌رسان، ضعف پوشش بیمه‌ای متناسب با ریسک‌های دریایی، برخی تعارض‌های محلی با صیادان، خلأهای مقرراتی در حوزه دریانوردی.

مدیران پروژه پرورش ماهی در قفس تأکید کردند که برای جهش ملی این صنعت، حمایت ساختاری و هماهنگی بین دستگاه‌های اجرایی ضروری است. بازدید میدانی خبرنگاران از مجتمع «پرورش ماهی در قفس» دفتر موقوفات مبین در استان بوشهر نشان می‌دهد که اقتصاد دریا محور می‌تواند از یک شعار سیاستی به یک تجربه عملی و موفق تبدیل شود؛ به شرط آنکه انتقال فناوری اصولی، سرمایه‌گذاری پایدار و مدیریت تخصصی در کنار هم قرار گیرد. آنچه در ۱۲ کیلومتری ساحل بوشهر شکل گرفته، تنها یک سایت تولیدی نیست؛ بلکه الگویی است از امکان پیوند سرمایه نهادی، دانش فنی و ظرفیت‌های طبیعی کشور برای پاسخ به سه چالش مهم؛ امنیت غذایی، اشتغال ساحلی و ارزآوری است. پروژه پرورش ماهی در قفس در سواحل بوشهر با سرمایه‌گذاری دفتر موقوفات مبین سازمان اوقاف و امور خیریه با توسعه مرحله‌ای تا ظرفیت ۱۰ هزار تن، به نماد عملی اقتصاد دریا محور در کشور تبدیل شده است.

زندگی بهتر

ماجرای دزدی مغز انیشتین

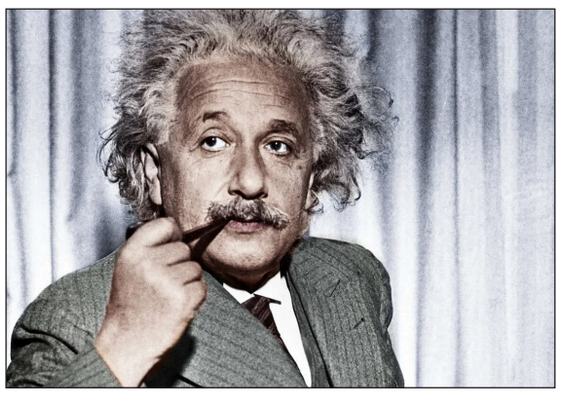

آلبرت انیشتین در ۱۸ آوریل ۱۹۵۵ و در سن ۷۶ سالگی در بیمارستان پرینستون درگذشت. او یک روز پیش از مرگ، با درد شدید قفسه سینه بستری شده بود و در ساعات اولیه بامداد، بر اثر پارگی آنوریسم آئورت شکمی جان سپرد.

آخرین خواسته‌های انیشتین

انیشتین به‌وضوح با انجام عمل جراحی مخالفت کرده بود و بنا بر گزارش‌ها گفته بود که نمی‌خواهد زندگی‌اش به‌صورت مصنوعی طولانی شود. او حتی درباره مرگ هم نگاه فلسفی خودش را داشت:

«می‌خواهم هر وقت که بخواهم، بروم.»

دستورالعمل‌های او کاملاً مشخص بود:

بدنش باید سوزانده شود.

خاکسترش به‌طور مخفیانه پراکنده شود.

کالبدشکافی انیشتین

کالبدشکافی انیشتین توسط دکتر توماس استولتز هاروی، آسیب‌شناس ارشد بیمارستان پرینستون انجام شد. هاروی متخصص مغز یا علوم اعصاب نبود؛ حوزه کاری او تشخیص بیماری و علت مرگ بود، نه مطالعه هوش یا شناخت.

با این حال، هنگام کالبدشکافی، هاروی مغز انیشتین را خارج کرد و آن را نزد خود نگه داشت؛ بدون هیچ رضایت رسمی از خانواده. در سال‌های بعد، هاروی روایت‌های متفاوتی ارائه داد:

گفت «فرض کرده» اجازه دارد.

گفت این کار را «برای علم» انجام داده.

گفت احساس مسئولیت کرده که مغز را حفظ کند.

اما واقعیت تاریخی روشن است: در لحظه برداشتن مغز، هیچ رضایت صریح و رسمی‌ای وجود نداشت.

چند روز پس از کالبدشکافی، هاروی از هانس آلبرت انیشتین، پسر بزرگ آلبرت، درخواست تأیید کرد. این تأیید با اکراه و تحت شرایطی خاص داده شد:

اما در این زمان، خواسته‌های خود انیشتین عملاً نقض شده بود.

ماجرا به همین‌جا ختم نشد. هاروی طبق گزارش‌ها حتی چشم‌های انیشتین را نیز خارج کرد و آن‌ها را به چشم پزشک او سپرد. این چشم‌ها هنوز هم در یک صندوق امانات در نیویورک نگهداری می‌شوند؛ جزئیاتی که به افسانه تاریک بقایای انیشتین دامن زد.

اخراج هاروی

چند ماه بعد، هاروی از بیمارستان پرینستون اخراج شد. دلیل اصلی؟ امتناع از تحویل مغز به بیمارستان. او پرینستون را ترک کرد، اما مغز را با خود برد؛ و از همین‌جا، یک سفر عجیب چند دهه‌ای آغاز شد.

این قطعات در شیشه‌ها و اسلایدهای میکروسکوپی نگهداری شدند، بدون نظارت نهادی مشخص. برخی نمونه‌ها به پژوهشگران فرستاده شد، اما بیشتر آن‌ها همراه خود هاروی ماندند؛ در جا به جایی های کاری، تغییر شهرها و حتی در شرایطی غیررسمی مثل یخچال‌های خانگی. سال‌ها گذشت، بدون انتشار نتایج مهم علمی.

اولین مطالعه جدی درباره مغز انیشتین تازه در سال ۱۹۸۵ منتشر شد؛ ۳۰ سال پس از مرگ او. این پژوهش به سرپرستی ماریان دایموند نشان داد که در برخی نواحی مغز انیشتین، نسبت سلول‌های گلیال به نورون‌ها بیشتر از حد معمول است؛ سلول‌هایی که از نورون‌ها پشتیبانی می‌کنند.

«نمی‌شود یک مغز را برداشت و گفت: آها! این هم دلیل نابغه بودن.»

یافته‌های بعدی؛ جالب بودند، اما نه قطعی مطالعات بعدی به ویژگی‌های دیگری اشاره کردند:

انیشتین ویولن می‌نواخت؛ اما آیا این یعنی موسیقی او را نابغه کرد؟ خود پژوهشگران هم همیشه هشدار داده‌اند که رابطه مستقیم علی ثابت نشده است.

حتی خود هاروی در سال ۱۹۷۸ اعتراف کرد که مغز انیشتین «در محدوده طبیعی برای مردی در سن خودش» قرار دارد؛ نتیجه‌ای که هرگز با هیجان منتشر نشد.

داستان مصور

هنرمند: علی میرایی

مهتاب و مین و من ...

اینفوگراف

۱۰ ابزار برتر برای انسانی‌سازی متن هوش مصنوعی

HIX.AI	متن تولید شده توسط هوش مصنوعی را طوری بازنویسی می‌کند که انگار توسط یک انسان واقعی نوشته شده است
[ud] UNDETECTABLE AI	متن رباتیک یا تشخیص داده شده توسط هوش مصنوعی را به نوشته طبیعی و غیرقابل تشخیص تبدیل می‌کند
AI Humanizer	تغییرات عمیقی در ساختار جمله ایجاد می‌کند. معنی را حفظ می‌کند و مانند یک انسان بازنویسی می‌کند
Sapling	محتوای هوش مصنوعی را طوری بازنویسی می‌کند که صدای انسان را داشته باشد و به جلوگیری از شناسایی توسط ابزارهای شناسایی کمک می‌کند.
humanize text AI	لحن، دستور زبان و وضوح را بهبود می‌بخشد تا متن نوشته شده با هوش مصنوعی، انسانی و بی‌نقص به نظر برسد.
Editpad	به راحتی متن‌های خشک یا با صدای هوش مصنوعی را به انگلیسی طبیعی و قابل فهم برای خواننده تبدیل می‌کند
human or not?	ابزاری ساده که محتوای هوش مصنوعی را با لحن‌های مختلف و بیانی شبیه به انسان، به صورت خلاصه بیان می‌کند.
HUMANIZE AI TEXT	بررسی می‌کند که آیا محتوای شما انسانی به نظر می‌رسد یا خیر و از طریق تغییرات ظریف لحن به بهبود آن کمک می‌کند.
Smodin	محتوای هوش مصنوعی را بازنویسی می‌کند تا از آشکارسازهای هوش مصنوعی پیشی بگیرد و خوانایی و احساسی بودن آن را بهبود بخشد.
parrot ai	از پردازش زبان طبیعی هوشمند برای بازنویسی متن هوش مصنوعی با لحن، جریان جمله و قابلیت ارتباط بهتر با انسان استفاده می‌کند